

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-211/19 – 1

Sprawa C-211/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

6 marca 2019 r.

Oznaczenie sądu krajowego:

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy w Miskolcu, Węgry)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

21 lutego 2019 r.

Strona skarżąca:

UO

Strona pozwana:

Készenléti Rendőrség

W postępowaniu zainicjowanym przez [...] UO [...] (Tiszakeszi [...], Węgry), stroną skarżącą, przeciwko Készenléti Rendőrség (oddziałowi interwencyjnemu policji) [...] Budapeszt [...], Węgry), stronie pozwanej, w celu dochodzenia zapłaty wynagrodzenia za służbę ponadnormatywną Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy w Miskolcu, Węgry) [...] postanowił, co następuje:

Postanowienie:

Sąd wszczyna procedurę odesłania prejudycjalnego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w związku z wykładnią art. 1 ust. 3 i art. 2 pkt 1 i 2 [dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy] i art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy.

Sąd przedstawia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania:

- 1 Pierwsze: Czy art. 1 ust. 3 [dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy] należy interpretować w ten sposób, że podmiotowy zakres stosowania tej dyrektywy jest określony przez art. 2 dyrektywy 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy?
- 2 Drugie: Czy, w przypadku odpowiedzi twierdzącej, art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy należy interpretować w ten sposób, że art. 2 pkt 1 i 2 [dyrektywy 2003/88/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy] nie ma zastosowania do policjanta będącego członkiem personelu zawodowego oddziału interwencyjnego policji?
- 3 [...] [kwestie związane z procedurą krajową]

UZASADNIENIE

- 4 Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy w Miskolcu) wnosi o dokonanie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wykładni art. 1 ust. 3 i art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2003/88 oraz art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/391.
- 5 **I. Przedmiot postępowania głównego i stan faktyczny:**
- 6 W dniu 1 stycznia 2011 r. skarżący wstąpił do oddziału interwencyjnego policji jako członek personelu zawodowego (policjant), i od tego czasu pozostaje na tym stanowisku. Od 1 września 2015 r. skarżący był przydzielony do grupy ochrony granicy w ramach oddziału interwencyjnego policji [w Miskolcu] jako policjant patrolowy [...] [elementy szczegółowego schematu organizacyjnego pozbawione znaczenia dla sprawy].
- 7 Oddział interwencyjny policji stanowi jednostkę organizacyjną ogólnego korpusu policji [Országos Rendőr-főkapitányság (dyrekcji generalnej policji); zwanej dalej „DGP”)] powołaną do wykonywania określonych zadań. Oddział interwencyjny policji, pod bezpośrednim dowództwem DGP, jako autonomiczna jednostka organizacyjna posiadająca własne funkcje i kompetencje i posiadająca uprawnienia na poziomie krajowym;
- 8 a) uczestniczy w wykonywaniu nieplanowanych działań wymagających szybkiej i skoordynowanej interwencji patrolu policji,

[...] [przepisy krajowe definiujące określone zadania, które potencjalnie powinna wykonywać policja graniczna, pozbawione znaczenia dla niniejszej sprawy]

- 34 Od lipca 2015 r. do kwietnia 2017 r. i zgodnie z A Magyar Köztársaság Rendőrségének Csapatüzemelési Szabályzatának kiadásáról szóló 11/1998. (IV.23.) ORFK utasítás (Instrukcją DGP nr 11/1998 z dnia 23 kwietnia w sprawie regulaminu służby patrolowej policji Republiki Węgierskiej, zwaną dalej „instrukcją nr 11/1998”) skarżący, jako członek jednostki, patrolowej w sytuacji gotowości, brał udział w zadaniach związanych z zabezpieczeniem granicy w związku z sytuacją migracyjną. W okresie tym służba graniczna nie była wykonywana w ogólnym miejscu przydziału w Miskolcu (północny wschód), lecz na południowym odcinku granicy w okręgu Csongrád. Jego głównym miejscem przydziału służbowego było wówczas albo szkoła policyjna w Szeged, albo delegatura policji granicznej w Szeged, albo siedziba delegatury w Mórahalom. W ramach ochrony granicy wykonywał on ogólne zadania policyjne zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- 35 Przełożony skarżącego, wykonując swoje uprawnienia kierownicze, zarządzał, w związku ze służbą graniczną, pełnienie służby ponadnormatywnej i dyżuru poza czasem zwykłej służby, i które musiały być wykonywane w ramach służby patrolowej.
- 36 Czas dyżuru był traktowany przez pracodawcę jak czas odpoczynku. W czasie dyżurów skarżący musiał stale pozostawać do dyspozycji strony pozwanej tak, aby w krótkim czasie mógł przystąpić do wykonywania zadań. Powód był zobowiązany do oczekiwania i do noszenia munduru również w czasie odpoczynku, a pozostałe wyposażenie policyjne i broń powinien był mieć na podorędziu. Oznaczało to, że skarżący musiał być gotowy do służby wyznaczonej przez stronę pozwaną w czasie krótszym niż 15 minut w sytuacji podwyższonej gotowości i w czasie poniżej jednej godziny w sytuacji zwykłej gotowości, co znaczy, że w praktyce musiał być gotowy do każdego zadania. Tak więc w czasie dyżuru skarżący nie mógł poruszać się swobodnie ani opuścić wyznaczonego przez stronę pozwaną miejsca odpoczynku (czy koszar). Nabycie rzeczy potrzebnych do zaspokojenia codziennych potrzeb (jak np. żywność, produkty higieniczne lub papierosy) było możliwe jedynie po uzyskaniu uprzedniej zgody i za pośrednictwem wyznaczonej w tym celu osoby, która realizowała zapotrzebowanie również innych osób.
- 37 Strona pozwana nie uważała okresu dyżuru (w którym skarżący pozostawał w jej dyspozycji) za czas pracy.
- 38 **Roszczenie skarżącego**
- 39 Skarżący uważa, że w okresie dyżuru pozostawał on w istocie na służbie w trybie gotowości powyżej dziennego czasu zwykłej służby i że za taką służbę w trybie gotowości przysługiwało mu prawo do wynagrodzenia za służbę ponadnormatywną zamiast dodatku za dyżur. Uważa również, że cały czas służby w trybie gotowości powinien być uznany za czas pracy.

- 40 Powód podnosi, że zgodnie z instrukcją nr 11/1998 celem służby w trybie gotowości jest utrzymanie patrolu w stanie umożliwiającym rozpoczęcie wykonywania zadań tak szybko, jak to możliwe. Obejmuje to zgrupowanie, rozmieszczenie i działanie patrolu, utworzenie i rozmieszczenie potrzebnych ekip lub grup, dostarczenie środków materialnych niezbędnych do funkcjonowania patrolu, przygotowanie jednostki i jej utrzymanie na określonym poziomie operacyjnym. Służba w trybie gotowości rozpoczyna się w momencie osiągnięcia określonego stopnia gotowości i trwa do jego odwołania albo do przejścia do innych czynności. Patrol pełniący służbę w trybie gotowości — jak ten, w którego skład wchodził skarżący w okresie, którego dotyczy postępowanie — musi być w stanie rozpocząć wykonywanie zleconych zadań w czasie krótszym niż 15 minut w przypadku podwyższonej gotowości i w czasie poniżej jednej godziny w przypadku zwykłej gotowości. Zdaniem skarżącego pozostawał on w stanie zwykłej gotowości.
- 41 Pracodawca przyznaje, że skarżący, w celu pełnego wykonywania jego obowiązków, musi w każdym momencie pozostawać do dyspozycji i że z tego powodu ustalił jego miejsce pobytu w czasie dyżuru w szkole policyjnej w Szeged.
- 42 Powód wyklucza zastosowanie do czasu pozostawania w gotowości pojęcia dyżuru w znaczeniu art. 1 § (1) a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (ustawy nr XLII z 2015 r. regulującej stosunki pracy osób zatrudnionych w korpusach wykonujących funkcje policyjne, zwanej dalej „ustawą nr XLII z 2015 r.”), gdyż zgodnie z tym przepisem w czasie pełnienia dyżuru skarżący mógłby swobodnie wybrać miejsce pobytu poza miejscem przydziału i mógłby swobodnie się przemieszczać, natomiast w tym czasie musiał on pozostawać w miejscu wyznaczonym przez stronę pozwaną i był zobowiązany do natychmiastowego rozpoczęcia wykonywania zadań wyznaczonych przez przełożonego.
- 43 Powód ponadto powołuje się na przepis art. 102 § (1) lit. a) ustawy nr XLII z 2015 r., zgodnie z którym należy uznać, że pełnił on służbę również wtedy, gdy pozostawał w dyspozycji.
- 44 Powołuje się także na art. 103 § (1) ustawy nr XLII z 2015, zgodnie z którym wykonywał rozkazy przełożonych polegające na nieopuszczaniu koszar.
- 45 Ponadto skarżący przywołuje art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2003/88 oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości wydany w sprawie C-518/15 (pkt 57 i 59).
- 46 **Odpowiedź na pozew**
- 47 W odpowiedzi na pozew co do istoty sprawy strona pozwana kwestionuje podstawę prawną roszczenia skarżącego i wnosi o jego oddalenie.
- 48 Zdaniem strony pozwanej skarżący wystąpił z roszczeniem w odniesieniu do całej służby w formacji pełnionej w patrolu. Uważa ona, że w przypadku skarżącego

zastosowanie ma art. 141 § (1) ustawy nr XLII z 2015 r. (zgodnie z którym przełożony może zobowiązać członka personelu zawodowego, aby poza czasem pełnienia służby i w interesie służby przebywał w miejscu – innym niż miejsce przydziału służbowego – w którym można się z nim skontaktować, w którym jest przygotowany do przystąpienia do pełnienia służby, i z którego może w każdym momencie zostać wezwany do rozpoczęcia wykonywania zadań służbowych) i twierdzi, że z zasada zawarta w tym przepisie nie stoi w sprzeczności fakt że tylko określone członkowie przedmiotowego personelu mogą opuścić miejsce wyznaczone na dyżur, ani też fakt, że personel nie może opuścić wyznaczonego miejsca. Konieczność posiadania na podurzędziu wyposażenia i uzbrojenia osobistego oraz noszenia munduru podczas odpoczynku stanowią okoliczności, które mogą być zawarte w wyrażeniu „przygotowanie do służby” z wyżej wymienionego przepisu. Pozwany uważa, że skarżący błędnie uznaje sposób realizacji dyżuru w szczególnych okolicznościach (sytuacja migracyjna) za służbę ponadnormatywną. Zaprzecza, że okres dyżuru stanowił służbę w trybie gotowości.

49 **Przepisy krajowe mające zastosowanie w niniejszej sprawie**

50 **Ustawa nr XLII z 2015 r.**

51 Artykuł 102 § (1) lit. a):

52 Członek personelu zawodowego ma następujące obowiązki związane z pełnieniem służby:

53 a) stawić się w określonym miejscu i czasie w stanie umożliwiającym przystąpienie do pełnienia służby, utrzymać ten stan i wypełniać swoje zadanie przez cały czas trwania służby i pozostawać w tym celu w dyspozycji.

54 Artykuł 103 § (1). Członek personelu zawodowego jest w czasie pełnienia służby zobowiązany do wykonywania rozkazów przełożonych, chyba że wykonanie rozkazu pociąga za sobą popełnienie przestępstwa.

55 Artykuł 141 § (1). Przełożony może zobowiązać członka personelu zawodowego, aby poza czasem pełnienia służby i w interesie służby przebywał w miejscu – innym niż miejsce przydziału służbowego – w którym można się z nim skontaktować, w którym jest przygotowany do przystąpienia do pełnienia służby, i z którego może w każdym momencie zostać wezwany do rozpoczęcia wykonywania zadań służbowych

56 Zgodnie z art. 364 § (1) pkt 5, ustawa ta, wraz z rozporządzeniami wydanymi na podstawie upoważnień zawartych w art. 340 i 341, dokonuje transpozycji dyrektywy 2003/88.

57 **A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (ustawa nr XXXIV z 1994 r. o Policji)**

58 Artykuł 58 § (1). Funkcjonariusze policji mogą zostać rozmieszczeni w patrolach
[...]

60 b) w celu przeciwdziałania zgromadzeniom masowym mogącym stanowić zagrożenie dla życia lub bezpieczeństwa mienia lub osób lub w celu zapobiegania aktom przemocy, które mogą mieć takie następstwa, oraz w celu zatrzymania ich sprawców;

[...] [przepisy krajowe bez znaczenia w niniejszej sprawie]

68 j) w innych przypadkach przewidzianych przez ustawę.

69 **A Rendőrség szerveiről és a Rendőrség szerveinek feladat- és hatásköréről szóló 329/2007. (XII. 13.) Korm. rendelet (dekret rządowy nr 329/2007 z dnia 13 grudnia w sprawie sił policyjnych oraz regulujący zadania i uprawnienia sił policyjnych)**

70 Art. 1. Głównym organem formacji powołanej do wykonywania ogólnych zadań policyjnych określonych w ustawie nr XXXIV z 1994 r. o policji (zwanej dalej „korpusem generalnym policji”) jest dykcja generalna policji (zwana dalej „DGP”), której siedziba jest określona w załączniku nr 1.

71 Art. 2. § (1). jednostkami wchodzącymi w skład korpusu generalnego policji, stworzonymi w celu wykonywania określonych zadań, są:

72 a) oddział interwencyjny policji,

[...] [przepisy krajowe bez znaczenia w niniejszej sprawie]

[...] [brzmienie pkt 73-103 jest identyczne z brzmieniem poprzednich pkt 7-33]

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (dekret ministra spraw wewnętrznych nr 30/2011 z dnia 22 września regulujący służbę w Policji)

[...] [przepisy krajowe bez znaczenia w niniejszej sprawie, które wymieniają oddziały, służby i służby wyspecjalizowane policji]

131 Art. 51 § (1). W przypadku korzystania z patrolu policja wykonuje swoje zadania poprzez koncentrację sił i ich zorganizowanie w patrol, poddanie go jednoosobowemu dowództwu i zastosowanie własnych zasad taktycznych.

[...] [przepisy krajowe bez znaczenia w niniejszej sprawie, które określają uprawnienia do kierowania działaniami policyjnymi w ramach formacji]

138 Art. 84. Komendant główny policji, dyrektor generalny centralnego biura antyterrorystycznego, dyrektor generalny służby ochrony narodowej, dyrektor generalny ds. spraw karnych, dyrektor generalny ds. bezpieczeństwa, komendant

oddziału interwencyjnego policji, dyrektor dykcji policji portów lotniczych, dyrektor wydziału technicznego instytutu techniki kryminalistycznej, komendant komitatu lub stołeczny, komendant policji i dyrektor agencji ochrony granic mogą zarządzić dyżur korpusu, jednostki lub części jednostki, którymi kierują.

139 Przepisy **Instrukcji nr 11/1998** mające znaczenie dla sprawy

140 1. Służba patrolowa stanowi specjalną formę służby wykorzystywaną do wykonywania zadań policyjnych, w której funkcjonariusze policji są zgrupowani w patrol. Na służbę patrolową składają się: zadanie, patrol i działalność patrolu, .

[...]

142 [...] [przepisy krajowe bez znaczenia w niniejszej sprawie]

143 Zmiana podczas działania w patrolu polega na przekazaniu i odbiorze, w miejscu wykonywania działań, zadań, miejsc służby, obszarów operacji lub określonych sektorów. Zmiana może odbywać się pomiędzy określonymi funkcjonariuszami, grupami służbowymi, zgrupowaniami lub podjednostkami w celu zaspokojenia potrzeb związanych z zaopatrzeniem i odpoczynkiem funkcjonariuszy policji, z zapewnieniem zdolności operacyjnej środków technicznych i w celu przygotowania do wykonywania nowych zadań.

144 Zakwaterowanie polega na długoterminowym pobycie patrolu w budynku policyjnym lub innego rodzaju (skoszarowanie) lub, w wyjątkowych okolicznościach, w obozach, w celu zaspokojenia potrzeb związanych z odpoczynkiem lub zaopatrzeniem funkcjonariuszy, z zapewnieniem zdolności operacyjnej środków technicznych, przygotowaniem określonego zadania lub organizacją dyżurów lub jednostek.

145 *Służba w trybie gotowości w patrolu*

146 Celem służby w trybie gotowości jest utrzymanie patrolu w stanie umożliwiającym rozpoczęcie wykonywania zadań tak szybko, jak to możliwe. Obejmuje to zgrupowanie, rozmieszczenie i działanie patrolu, utworzenie i rozmieszczenie potrzebnych ekip lub grup, dostarczenie środków materialnych niezbędnych do funkcjonowania patrolu, przygotowanie jednostki i jej utrzymanie na określonym poziomie operacyjnym.

147 14. Patrol może zostać postawiony w stan gotowości poprzez uprzednio zaplanowaną mobilizację przy znajomości przewidywanych zadań lub poprzez mobilizację zarządzoną w sytuacji awaryjnej. Ta ostatnia może nastąpić w szczególności gdy już rozpoczęto realizację zadań w trybie gotowości, a konieczne jest zarządzenie nowego stanu gotowości oraz nie jest możliwa lub wystarczająca mobilizacja sił policyjnych działających zgodnie z inną formą pełnienia służby.

- 148 15. Patrol pełniący służbę w trybie gotowości powinien być, w miarę możliwości, zakwaterowany w swoich własnych kwaterach. W przypadkach uzasadnionych okolicznościami mogą zostać wykorzystane inne obiekty policyjne lub obiekty innego typu lub też można skorzystać z zakwaterowania w obozie. Zgrupowane siły policyjne mogą pozostawać w gotowości zgodnie z ich stałą lub czasową organizacją lub w różnych grupach służb.
- 149 17. Stopień dyspozycyjności patrolu pełniącego służbę w trybie gotowości wyraża szybkość, z jaką może rozpocząć określone zadanie. Będzie on tym większy im bardziej kompletna będzie sporządzona uprzednio przez szefa jednostki policyjnej definicja warunków koniecznych do rozpoczęcia zadania. W zależności od wystąpienia tych warunków patrol będzie pozostawać w stanie podwyższonej gotowości lub w stanie ogólnej gotowości.
- 150 19. Służba w trybie gotowości rozpoczyna się w momencie osiągnięcia określonego stopnia gotowości i trwa do jego odwołania albo do przejścia do innych czynności. Patrol, który pełni służbę w trybie gotowości musi być w stanie wykonać określone zadania w czasie krótszym niż 15 minut w przypadku podwyższonej gotowości i w czasie poniżej jednej godziny w przypadku zwykłej gotowości. Szef jednostki policyjnej, który zarządza wykorzystanie patrolu może skrócić zwykłe terminy w zależności od charakteru przewidzianego zadania lub od przygotowania grupy.
- 151 **Przepisy prawa Unii, o których wykładnię wnosi sąd odsyłający w niniejszej sprawie**
- 152 **Dyrektywa Rady 89/391/EWG** w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. 1989, L 183, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t. 1, s. 349).
- 153 Artykuł 2 (Zakres).
- 154 1. Niniejsza dyrektywa będzie miała zastosowanie we wszystkich sektorach działalności, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym (przemysłowym, rolniczym, handlowym, administracyjnym, usług, szkolnictwa, oświaty i kultury, działalności rozrywkowej itp.).
- 155 2. Niniejsza dyrektywa nie będzie miała zastosowania tam, gdzie istniałaby sprzeczność interesów — w odniesieniu do specyficznej działalności publicznej i społecznej, takiej jak siły zbrojne czy policja, lub też w odniesieniu do określonych dziedzin działalności w zakresie usług związanych z ochroną cywilną.
- 156 W powyższych wypadkach bezpieczeństwo i higiena pracy pracowników powinny być zapewnione w sposób możliwie jak najszerszy, z uwzględnieniem zasad i celów niniejszej dyrektywy.
- 157 **Dyrektywa 2003/88**

- 158 Artykuł 1.
- 159 Cel i zakres.
- 160 1. Niniejsza dyrektywa ustala minimalne wymagania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w odniesieniu do organizacji czasu pracy.
- 161 2. Niniejszą dyrektywę stosuje się do:
- 162 a) minimalnych okresów dobowego odpoczynku, odpoczynku tygodniowego oraz corocznego urlopu wypoczynkowego, przerw oraz maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy; oraz
- 163 b) niektórych aspektów pracy w porze nocnej, pracy w systemie zmianowym oraz harmonogramów pracy.
- 164 3. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich sektorów działalności, zarówno publicznego, jak i prywatnego, w rozumieniu art. 2 dyrektywy 89/391/EWG, bez uszczerbku dla przepisów art. 14, 17, 18 oraz 19 niniejszej dyrektywy.
- 165 Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do marynarzy, określonych w dyrektywie 1999/63/WE, bez uszczerbku dla przepisów art. 2 ust. 8 niniejszej dyrektywy.
- 166 4. Przepisy dyrektywy 89/391/EWG w pełni stosuje się do kwestii określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem bardziej surowych lub szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.
- 167 Artykuł 2 (Definicje)
- 168 Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
- 169 1) „czas pracy” oznacza każdy okres, podczas którego pracownik pracuje, jest do dyspozycji pracodawcy oraz wykonuje swoje działania lub spełnia obowiązki, zgodnie z przepisami krajowymi lub praktyką krajową;
- 170 2) „okres odpoczynku” oznacza każdy okres, który nie jest czasem pracy;
- 171 **Uzasadnienie dotyczące wykładni przepisów prawa Unii**
- 172 Zgodnie z wyżej wspomnianym art. 364 § (1) pkt 5 ustawy nr XLII z 2015 r., ustawa ta dokonuje transpozycji dyrektywy 2003/88. Pomimo tego nie definiuje ani pojęcia czasu pracy ani czasu odpoczynku.
- 173 W niniejszej sprawie skarżący opiera swoje roszczenie, alternatywnie, na przepisie węgierskim i na postanowieniach art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2003/88.
- 174 Sąd odsyłający ma jednak zasadnicze wątpliwości co do tego, czy art. 2 pkt 1 i 2 tej dyrektywy ma zastosowanie do skarżącego jako członka oddziału

interwencyjnego policji, biorąc pod uwagę, że w niniejszej sprawie wykonywał jako policjant inne zadanie, w okolicznościach różniących się od zwykłych.

175 Z tego powodu sąd odsyłający zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z jednej strony o dokonanie wykładni art. 1 ust. 3 dyrektywy 2003/88 w celu wyznaczenia jej podmiotowego zakresu stosowania i o rozstrzygnięcie, czy w tym kontekście należy stosować art. 2 dyrektywy 89/391.

176 W przypadku, gdy miałby on zastosowanie, sąd odsyłający wnosi również o rozstrzygnięcie czy działalność wykonywana w niniejszej sprawie przez policjanta będącego członkiem personelu zawodowego węgierskiego oddziału interwencyjnego policji ma szczególne cechy właściwe dla specyficznej działalności publicznej, które jednoznacznie sprzeciwiają się zastosowaniu dyrektywy 89/391 i art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2003/88, mającego zastosowanie na podstawie pierwszej z tych dyrektyw.

177 Stanowisko sądu odsyłającego

178 W odniesieniu do pierwszego pytania prejudycjalnego sąd odsyłający uważa, że art. 1 ust. 3 dyrektywy 2003/88 należy interpretować w ten sposób, że podmiotowy zakres stosowania tej dyrektywy jest określony przez art. 2 dyrektywy 89/391. Sąd odsyłający ocenia, że właśnie to wynika z brzmienia art. 1 ust. 3 dyrektywy.

179 W odniesieniu do drugiego pytania prejudycjalnego sąd odsyłający uważa, że oddział interwencyjny policji jest specjalnym korpusem formacji odpowiedzialnej za wykonywanie ogólnych funkcji policyjnych, który wykonuje zadania policyjne inne niż ogólne, określone w ustawie, przy czym w niniejszej sprawie skarżący był również zobowiązany do pełnienia ogólnych funkcji policyjnych. Powód jest funkcjonariuszem jednostki tego specjalnego korpusu, a zatem, w tym kontekście, wykonywał działalność policyjną stanowiącą specyficzną działalność publiczną, co sprawia, że nie ma do niego zastosowania art. 2 dyrektywy 2003/88.

Budapeszt, 19 lutego 2019 r.

[podpisy]